

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 001013 11 GŽ
Brčko, 16.01.2012. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija, Dragane Tešić, kao predsjednika vijeća, Maide Kovačević i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DOO „Brčko Gas“ Brčko, zastupanog po direktoru S. B., a isti po punomoćniku J. V., advokatu iz B., protiv tuženog S. P. iz B., zastupanog po punomoćniku B. P., advokatu iz B., radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 001013 09 P od 12.04.2011. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.01.2012. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tuženog S. P. se usvaja i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 001013 09 P od 12.04.2011. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o Ź e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 o P 001013 09 P od 12.04.2011. godine obavezan je tuženi S. P. da tužiocu DOO „Brčko Gas“ na ime isplaćene kupoprodajne cijene za putničko vozilo marke „Audi“ A8 3.3. TDI isplati iznos od 42.203,51 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.10.2007. godine, pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude tuženi je izjavio žalbu zbog povreda odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se prvostepena presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev u cjelini ili da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, te tužilac obaveže da mu naknadi troškove parničnog postupka opredjeljene u prvostepenom postupku, kao i troškove za sastav žalbe u iznosu od 450,00 KM i takse na žalbu.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Nakon što je na osnovu odredaba člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/09 i 52/10-u daljem tekstu ZPP) ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj sud je odlučio kao u izreci ovog rješenja iz razloga koji slijede:

Predmet tužbenog zahtjeva je vraćanje plaćene cijene za putničko vozilo marke „Audi“ A8 3-3, koje vozilo je predmet ugovora broj 52/07 zaključenog između tuženog, kao prodavca i tužitelja kao kupca, a koje je (vozilo) od strane Policije Brčko distrikta BiH oduzeto 07.08.2009. godine zbog postojanja zaloge na vozilu u korist trećeg lica.

Prema datim razlozima iz obrazloženja pobijane odluke prvostepeni sud je utvrdio: da su stranke 12.10.2007. godine zaključile ugovor o otkupu poslovnog auta, po kojem je tuženi prodao, a tužitelj kupio putničko vozilo marke „Audi A8“ za ugovorenu cijenu od 42.203,51 KM; da u saobraćajnoj dozvoli nisu evidentirani bilo kakvi tereti na predmetnom vozilu, pa je 15.11.2007. godine evidentirana promjena vlasnika na tužitelja; da je tužitelj predmetno vozilo prodao I. M. dana 12.06.2008. godine za cijenu od 29.900,00 KM; da je po ugovoru zaključenim sa prodavcem, M. S., na osnovu punomoći I. M. prodao tužitelju predmetno vozilo za prodajnu cijenu od 33.000,00 KM. Tužitelj je vozilo predao Policiji Distrikta, obzirom da je vozilo oduzeto na osnovu zaključka Općinskog suda u Zavidovićima od 26.12.2008. godine. U vrijeme predaje, u zapisniku policije konstatovano je da vozilo nije u ispravnom stanju zbog neispravnosti automatskog mjenjača, dok je vrijednost vozila u momentu oduzimanja iz posjeda tužitelja 23.583,00 KM, utvrđena putem vještaka, mada je vještak na raspravi (dana 04.02.2011. godine) istakao da je vrijednost vozila u momentu predaje policiji 20.665,30 KM.

Kod ovakvog stanja stvari prvostepeni sud zaključuje da je tužbeni zahtjev osnovan na osnovu odredbe člana 510. stav 1. u vezi sa članom 132. Zakona o obligacionim odnosima (u daljem tekstu ZOO).

Nije ostvarena povreda postupka iz člana 8. ZPP, koju tuženi obrazlaže tvrdnjom da sud nije cjenio dokaze tuženog iz kojih se može utvrditi da u vrijeme zaključenja ugovora između stranaka nije bio upisan teret, odnosno nedostatak na vozilu, odnosno da je tuženi bio savjestan u vrijeme prodaje iz razloga što se zahtjev iz tužbe temelji na odgovornosti zbog pravnih nedostataka, pa savjesnost tuženog nije od značaja za utvrđivanje osnovanosti za naknadu štete, naravno uz ispunjenje drugih uslova i ukoliko stranke pri zaključenju ugovora nisu ograničile ili sasvim isključile odgovornost za pravne nedostatke, na šta žalba ne ukazuje.

Stvarna legitimacija (aktivna i pasivna) predstavlja materijalno-pravni odnos stranke prema predmetu spora, pa kako tužitelj svoj zahtjev zasniva na ugovoru zaključenim između stranaka, to znači da tužitelj ima aktivnu legitimaciju, odnosno da je tuženi pasivno legitimisan, s tim što u tom slučaju odluka o tužbenom zahtjevu zavisi od rezultata dokaznog postupka.

Međutim, s pravom žalba ukazuje da ožalbena presuda sadržajno ne sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama u ovoj pravnoj stvari (član 300. stav 4. ZPP) zbog čega se ni pravilnost odluke prvostepenog suda nije mogla ispitati kroz odredbe materijalnog prava, a što čini povredu odredaba parničnog postupka iz člana 336. stav 1. tačka 2. ZPP.

Prvostepeni sud je prihvatio tužbeni zahtjev primjenom odredbe člana 510. stav 1. ZOO u vezi sa članom 132. ZOO. Odredba člana 510. ZOO uređuje sankcije u vezi pravnih nedostataka stvari. Prema odredbi člana 510. stav 1. navedenog zakona, ukoliko prodavac ne postupi po zahtjevu kupca ugovor se raskida po samom zakonu. Dakle, sankcija prema navedenim odredbama je raskid po samom zakonu, ali pod uslovom da je kupac blagovremeno obavjestio prodavca o pravu trećeg lica na predmetnom vozilu i pozvao ga da u razumnom roku oslobodi stvar od prava trećeg lica ili da mu isporuči drugu stvar bez pravnog nedostatka.

Prema datim razlozima iz obrazloženja presude, mada je utvrdio, prvostepeni sud nije cijenio činjenice, da je tužitelj (kao kupac) predmetno vozilo kupio od prodavca M. S., po punomoći I. M. i da je u momentu oduzimanja iz posjeda tužitelja vozilo bilo u neispravnom stanju. Dakle, to vozilo je, nakon zaključenog ugovora sa tuženim, prodato sada po tužitelju kao prodavcu, koji ga je ponovo otkupio (mada se ne može iz stanja spisa pouzdano zaključiti od koga u tom lancu) i po kojoj cijeni, niti je pouzdano utvrđena vrijednost vozila u momentu oduzimanja, obzirom da je vještak pismeni nalaz u pogledu vrijednosti vozila na raspravi korigovao. Sve te činjenice sud nije ili potpuno raspravio, odnosno nije im pridao odlučan značaj, zbog čega je i materijalno pravo, primjenom koje odredbe je prihvaćen tužbeni zahtjev pogrešno primjenjeno.

Potrebe za utvrđivanje i ocjenu svih odlučnih činjenica proizilaze iz odredbe člana 510. ZOO, jer sankcije prema navedenoj odredbi su različite: raskid ugovora po samom zakonu, ako prodavac ne postupi po zahtjevu kupca, raskid ugovora prema volji kupca i srazmjerno sniženje cijene po volji kupca, kao i naknada štete, pri čemu prvostepeni sud mora voditi računa o tome da su nakon zaključenja predmetnog ugovora zaključeni drugi ugovori, gdje se i tužitelj pojavljuje kao prodavac o čijoj sudbini (ugovora) prvostepena odluka ne sadrži nikakve razloge. Odnosno nije utvrđena sudbina tih ugovora, po kojoj cijeni je tužitelj otkupio predmetno vozilo i koja je stvarna vrijednost vozila kada je izuzeto iz posjeda tužitelja, te da li osnovano tuženi u žalbi ukazuje da tužitelj ima eventualno pravo na sniženje cijene u visini vrijednosti vozila u vrijeme kada je vozilo predato policiji po osnovu naknade štete.

Iz naprijed navedenih razloga valjalo je primjenom odredbe člana 333. stav 1. tačka 3. u vezi sa članom 336. stav 1. tačka 2. ZPP žalbu tuženog uvažiti, prvostepenu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U nastavku postupka prvostepeni sud će raspraviti sve sporne navode stranaka u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev, pa će obzirom na iznesene primjedbe u ovom rješenju otkloniti uočene nedostatke u cilju pravilnog razrješenja svih odlučnih činjenica od kojih zavisi odluka o glavnoj stvari, odnosno osnovanosti opredjeljenog tužbenog zahtjeva, pa nakon toga donijeti novu i na zakonu zasnovanu odluku za koju će dati potpune i valjane razloge.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić